

е напълно унищожено? Много естествено е, че въ този случай той е можелъ да дойде само до едно заключение, а именно, че душата, като се отдѣли отъ тѣлото, продължава да живѣе, и отъ време на време може да се яви на животъ.

— Всичко това, което ми разказа, азъ много добре разбрахъ, но кажи ми, татко, има ли нѣкакви доказателства, че наистина предисторическитѣ хора сж знаели нѣщо за душата и сж вѣрвали, че тя е безсмъртна?

— Като ми задавашъ този въпросъ, виждамъ, че ти се интересувашъ отъ това, което искамъ да научишъ, и това ме радва. Слушай, какво ни учи *предисторията*, т. е. тази наука, която има за задача да проучи най-далечното минало на човѣчеството. Тя изследва пещеритѣ, могилитѣ, старитѣ селища и оттамъ узнава, какъвъ е билъ животътъ и обичаитѣ на предисторическия човѣкъ. Както въ пещеритѣ, така и въ селищата и могилитѣ, ученитѣ откриватъ гробове отъ разни епохи. Въ тѣзи гробове тѣ намиратъ поставени орждия, оржжия, накити, сждове, идоли, храна, бои и много други нѣща, необходими за единъ живъ човѣкъ. Кое, мислишъ, е карало близкитѣ на мъртвитѣ да полагатъ толкова грижи? На този въпросъ има само единъ отговоръ: вѣрата въ задгробния животъ. Понеже душата има сжщитѣ нужди, каквито има живиятъ човѣкъ, тѣ ѝ даватъ въ даръ най-любимитѣ и най-необходимитѣ нѣща, за да си служи съ тѣхъ въ задгробния животъ.

По сжщия начинъ погребватъ своитѣ мъртви нѣкои племена и днесъ. Такъвъ обичай сжществувалъ и у нѣкогашнитѣ тракийци, които сж живѣли по нашитѣ страни. Херодотъ (живѣлъ презъ V в.